

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

07 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte

Ursache Petru

judcători

Toma Nadejda

Timofti Vladimir

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocatul Rotari Mihaela în numele inculpatei Slivca Alla, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Briceni din 15 mai 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 februarie 2016, în cauza penală privind-o pe

Slivca Alla Vasili, născută la 06.10.1974, originară din s. Constantinovca, r-nul Edineț, domiciliată în s. Berlinți, r-nul Briceni.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 19.02.2015 - 15.05.2015;

Instanța de apel: 03.06.2015 - 03.02.2016;

Instanța de recurs: 10.06.2016 - 07.09.2016.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Briceni din 15 mai 2015, Slivca Alla a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art.145 alin.(1) Cod penal, la 13 ani închisoare în penitenciar de tip închis pentru femei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța a stabilit, că Slivca Alla, la data de 01.09.2014, la orele 20:30, aflîndu-se în casa sa, situată în s. Berlinți, r-nul Briceni, în urma unor relații ostile apărute, i-a aplicat lui Panciuc Alexandr o lovitură cu cuțitul de bucătărie în regiunea toracelui, cauzîndu-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 223-d din 09.09.2014, leziuni corporale: plagă tăiată-înțepată penetrantă pe partea anterioară a

hemitoracelui cu lezarea inimii-ventricolului drept, care a provocat scurgere de sânge internă, care au apărut în urma acțiunii unui corp ascuțit tăios, cu o forță majoră, care putea fi cuțit de bucătărie, și se califică ca vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, în rezultatul cărora Panciuc Alexandr a decedat imediat după primirea lor.

3. Nefiind de acord cu sentința au declarat apel avocatul Culicov Serghei în numele inculpatei și inculpata Slivca Alla, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpata să fie achitată, pe motiv că nu este vinovată de comiterea infracțiunii imputate.

3.1. În apelul declarat, avocatul Culicov Serghei a invocat următoarele argumente:

- sentința Judecătorei Briceni din 15.05.2015 este ilegală și pasibilă casării pe motiv că aceasta contravine prevederilor art. 8, 100, 101, 389 Cod de procedură penală;

- instanța nu a făcut o analiză obiectivă a probelor și nu le-a apreciat din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor;

- totalitatea probelor cercetate în instanța de judecată nu au dovedit că Slivca Alla a săvârșit fapta imputată și consideră, că inculpata greșit a fost condamnată;

- în acțiunile lui Slivca Alla lipsește elementul obligatoriu al laturii obiective a componenței de infracțiune, și anume că Slivca Alla l-a înfipt pe Panciuc Alexandr cu cutitul;

- consideră că instanța de fond greșit a calificat acțiunile inculpatei, în baza art. 145 alin. (1) Cod penal, deoarece potrivit prevederilor alin. (1) art. 113 Cod penal "se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală" în cazul dat, fiind lipsă a semnelor infracțiunii, adică latura subiectivă manifestată prin intenție directă, precum și latura obiectivă;

- martorii audiați în cadrul cercetării judecătorești nu au furnizat instanței de judecată suficientă informație, pentru a se considera că declarațiile acestora pot fi apreciate drept probe pertinente, concludente și utile, care ar confirma vinovăția Allei Slivca. Declarațiile martorilor urmau a fi apreciate în favoarea inculpatei, deoarece acestea sunt contradictorii și sunt bazate pe presupuneri;

- menționează că martorului minor Slivca Denis nu i s-a adus la cunoștință faptul că are dreptul de a nu da declarații împotriva Allei Slivca, deoarece este rudă apropiată;

- prima instanță nu a luat în considerație faptul declarat de Slivca Alla, că concubinul ei Panciuc Alexandr, pe parcursul vieții a avut mai multe încercări de sinucidere, lucru cunoscut de către succesorul părții vătămate;

- referitor la corpul delict (cuțitul de bucătărie) menționează că, nu există o expertiză care ar indica că fapta a fost comisă cu acest obiect, și anume de către Slivca Alla;

- menționează că, deoarece nu au fost prezentate de către acuzare careva probe pertinente și concludente referitor la învinuirea înaintată, condamnarea Allei Slivca în baza art. 145 alin. (1) Cod penal este neîntemeiată și ilegală.

3.2. În apelul declarat, inculpata Slivca Alla a invocat că a recunoscut privitor la faptul că a aruncat cuțitul în grădină, însă nu ea l-a omorât pe concubinul său Panciuc Alexandr. A menționat că, în seara cu pricina a avut loc un conflict din cauza că ea nu a vrut să-l trimită pe fiul său minor la magazin, la ce pătititul a reacționat agresiv, după care el a început să conflicteze cu ea, la ce ea nu reacționa s-a ridicat și a plecat în casă, iar concubinul său a urmat-o. A indicat că, în casă ea fugea prin bucătărie în altă cameră, auzind totodată strigăte și amenințări de la Panciuc Alexandr că dacă nu-i va da bani el va face ceva cu el. La acel moment ea nu a reacționat și prin altă ieșire a fugit în spatele casei, ascunzându-se în coteț la păsări. A menționat că, peste 5 minute a venit fiul său minor Denis care i-a comunicat că Alexandr este în sânge. Venind în casă l-a văzut pe concubinul său la podea, care la întrebarea sa "ce s-a întâmplat" nu a răspuns nimic, sufocându-se. Ulterior, a chemat ambulanța și poliția. Peste un timp ea a observat cuțitul și pentru ca copii să nu afle că Panciuc Alexandr s-a tăiat, a aruncat cuțitul în grădină.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 februarie 2016 au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de avocatul Culicov Serghei în numele inculpatei, precum și de inculpata Slivca Alla, menținând sentința fără modificări.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a statuat că, judecând cauza penală prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității acestora, iar tuturor probelor în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel, din analiza aspectelor de fapt și de drept ale cauzei prin prisma probelor acumulate pe caz și cercetate în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond, precum și a instanței de apel, a conchis asupra legalității sentinței adoptate.

În acest sens instanța de apel a menționat, că prima instanță întemeiat a pus la baza sentinței de condamnare declarațiile succesorului părții vătămate, martorilor, procesul-verbal de consemnare a infracțiunii depistate din 02.09.2014; raportul R-2 nr. 2755 din 01.09.2014; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 01.09.2014, tichetul cu rezultatul "Drager alcotester 8510 RO" din 01.09.2014; procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 02.09.2014 a lui Slivca Alla cu fototabelul anexat; procesul-verbal de ridicare din 04.09.2014; raportul de examinare medico-legală nr. 87 "c" din 04.09.2014; procesul-verbal de ridicare și de examinare din 05.09.2014, procesul-verbal de ridicare din 09.09.2014 a fișei dactiloscopice a lui Slivca Alla și fișa dactiloscopică; procesul-verbal de ridicare din 09.09.2014 a fișei dactiloscopice a lui Panciuc Alexandr cu fișa dactiloscopică anexată; raportul de expertiză medico-legală nr. 205 D din 11.09.2014 în privința lui Slivca Alla; raportul de expertiză medico-legală nr. 223 d din 17.09.2014 în privința lui Panciuc Alexandr; raportul de expertiză dactiloscopică nr. 9722 din 26.11.2014; raportul de expertiză medico-legală nr. 4 din 03.02.2015; actul nr. 432-a 2014 de expertiză psihiatrico-legală în privința lui Slivca Alla.

Astfel, instanța de fond corect a pus la baza sentinței de condamnare probele administrate și cercetate în ședința instanței de judecată, a stabilit starea de fapt și just a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatei se încadrează în baza art. 145 alin.(1) Cod penal.

Instanța de apel a indicat, că nu pot fi reținute cele invocate de apărător referitor la faptul că martorii audiați pe cauza penală nu au furnizat instanței de judecată suficientă informație pentru ca acestea să poată fi considerate probe, or dezacordul apărătorului cu declarațiile martorilor nu poate echivala cu lipsa de putere probantă a acestora și cu lipsa de importanță pentru cercetarea multilaterală și obiectivă a circumstanțelor cauzei, poziția respectivă a apărătorului fiind îndreptată spre dezvinovățirea clienței sale și eliberarea acesteia de răspunderea penală.

De asemenea instanța de apel a subliniat, că nu poate fi reținut argumentul apărării că, declarațiile martorului minor Slivca Denis, nu pot fi puse la baza sentinței, pe motiv că nu i-a fost adus la cunoștință faptul, că el are dreptul să nu depună declarații împotriva mamei sale, deoarece acestea au fost luate în prezența reprezentantului legal și pedagogului, totodată inculpata nu a avut careva obiecții privind audierea martorului dat, mai mult ca atât vinovăția

acesteia în comiterea infracțiunii imputate, se confirmă nu doar prin proba dată.

Cu referire la motivul invocat de apărare ce ține de corpul delict (cuțitul de bucătărie), indicînd că, nu există o expertiză care ar indica că, fapta a fost comisă cu acest obiect, și de către Slivca Alla, instanța de apel a indicat că acesta nu poate fi reținut, deoarece conform raportului de expertiză medico-legală nr.968 din 01 decembrie 2014 rezultă că, în spălăturile pe fire de tifon de pe ambele cuțite prezentate spre examinare (m/ob.1-8) s-a depistat sînge de origine umană. La determinarea apartenenței de grup a acestui sînge, s-au stabilit antigenii "A" și "H", ce presupune proveniența lui de la o persoană cu grupa sanguină A-beta/A(II)/,H-asociat, inclusiv de la cet. Panciuc Alexandr, totodată inculpata fiind audiată în calitate de bănuită a declarat că l-a lovit pe Panciuc Alexandr peste mîna în care se afla cuțitul, iar mai apoi a aruncat în grădină cuțitul care se afla lîngă Panciuc Alexandr.

La fel, instanța de apel a reținut și raportul de expertiză medico-legală nr.223d din 17 septembrie 2014, conform căruia pe cadavrul lui Panciuc Alexandr s-au depistat leziuni corporale-plagă tăiată-înțepată penetrantă pe partea anterioară a hemitoracelui cu lezarea inimii-ventricolului drept, care la rîndul său a provocat o scurgere de sînge internă. Sus-numitele leziuni corporale au apărut în urma acțiunii unui corp ascuțit-tăios, cu o forță majoră, care putea fi un cuțit de bucătărie, probabil în timpul și circumstanțele indicate și după caracterul lor corespund categoriei vătămări corporale grave, periculoase pentru viață. Apariția vătămarilor corporale prin acțiune cu mîna proprie se exclude, sau pătimitul cînd ținea cuțitul în mîna să fi fost lovit peste mîna de agresor, implimentîndu-și cuțitul în piept se exclude.

Astfel, instanța de apel a conchis, că urmează a fi apreciate critic declarațiile inculpatei că, ea a lovit peste mîna partea vătămată și acesta singur și-a provocat aceste leziuni, totodată din declarațiile acesteia, cuțitul era îndreptat spre copil și nu spre partea vătămată.

Instanța de apel a conchis că nu pot fi reținute nici cele invocate de apărător că *"nu s-a ținut cont de declarațiile Allei Slivca, că concubinel ei Panciuc Alexandr a avut mai multe încercări de sinucidere, lucru cunoscut de către succesorul părții vătămate; că inculpata nu este vinovată de comiterea infracțiunii"*, deoarece vinovăția inculpatei este dovedită prin probele prezente în dosar, administrate în prima instanță și cercetate suplimentar în instanța de apel, iar nerecunoașterea vinovăției și declararea că a avut loc un suicid instanța de apel a apreciat-o drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare din partea inculpatei, urmărindu-se scopul eschivării de pedeapsa penală.

De asemenea instanța de apel a statuat, că prima instanță corect a stabilit măsura de pedeapsă aplicată inculpatei, ținând cont de circumstanțele cauzei, de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de datele care caracterizează persoana vinovată, care anterior a fost judecată, este caracterizată pozitiv la locul de trai, are la întreținere 1 copil minor.

În așa mod instanța de apel a statuat, că pedeapsa stabilită inculpatei Slivca Alla sub formă de închisoare pe un termen de 13 ani, este echitabilă faptei infracționale săvârșite de către aceasta, corespunde împrejurărilor cauzei, normelor legale și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatei, de aceea careva temeiuri de casare a sentinței în latura pedepsei n-au fost stabilite.

A menționat instanța de apel că la stabilirea pedepsei prima instanță s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art.7, 75 Cod penal.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, invocând prevederile art. 427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, avocatul Rotari Mihaela declară în numele inculpatei recurs ordinar, solicitând casarea deciziei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpată.

În motivarea recursului avocatul a indicat următoarele argumente:

- prima instanță și instanța de apel greșit au calificat acțiunile lui Slivca Alla în baza art. 145 alin. (1) Cod penal, deoarece potrivit prevederilor alin. (1) art. 113 Cod penal "se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală" în cazul dat, în opinia avocatului, lipsesc semnele infracțiunii și anume latura subiectivă, manifestată prin intenție directă, precum și latura obiectivă, astfel că instanța ilegal a adoptat sentința de condamnare în temeiul art. 145 alin. (1) Cod penal;

- instanța de apel n-a individualizat corect pedeapsa, deoarece la stabilirea acesteia nu a motivat care este rostul aplicării uneia dintre cele mai aspre pedepse, deoarece conform prevederilor art. 61 alin.(2) Cod penal "pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate."

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.1) pct.1) Cod de procedură penală, procurorul prin referința depusă a solicitat declararea inadmisibilității recursului ordinar declarat în cauză, deoarece hotărârea atacată este legală, întemeiată și nu conține erori de drept.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal menționează că potrivit practicii judiciare constante, *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Colegiul penal constată că temeiurile invocate de recurent, prevăzute în pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal reține că recurentul își exprimă dezacordul cu decizia instanței de apel sub aspectul prevederilor art. 427 alin. 1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prevede expres că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeiuri: instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se*

întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Afirmațiile recurentului că *hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și că instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, sunt declarative motiv din care nu pot fi reținute. Mai mult ca atît, recurentul invocînd faptul, că instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu a indicat în ce constă această eroare.

Analizînd decizia contestată cu recurs ordinar, Colegiul penal constată, că instanța de apel s-a expus detaliat asupra tuturor motivelor invocate în apel, întemeindu-și soluția, așa cum este indicat în pct. 5 al prezentei decizii, motivare pe care instanța de recurs și-o însușește și repetarea căreia nu o consideră necesară.

În afară de aceasta, Colegiul penal atestă, că recurentul critică decizia instanței de apel sub aspectul temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. 1) pct. 8) Cod de procedură penală, potrivit căruia *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

În acest sens, Colegiul reiterează că, potrivit prevederilor art. 424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.

Potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține că, acest temei include cazurile cînd nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori cînd nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

În conformitate cu materialele cauzei inculpata Slivca Alla a fost pusă sub învinuire, recunoscută vinovată și condamnată de către instanța de fond în baza art.145 alin.(1) Cod penal - „*omorul intenționat al unei persoane*”, concluzia căreia a fost menținută de către instanța de apel, care a constatat că, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizînd obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect

ajungînd la concluzia privind vinovăția inculpatei Slivca Alla în săvîrșirea infracțiunii imputate.

Colegiul penal conchide că argumentele recurentului, prin care se invocă că în acțiunile inculpatei Slivca Alla nu sunt întrunite elementele infracțiunii, deoarece materialele cauzei penale nu conțin probe care să dovedească vinovăția acesteia în comiterea infracțiunii incriminate, nu și-au găsit confirmare, deoarece probele acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate de prima instanță și instanța de apel cu certitudine confirmă faptul că inculpata Slivca Alla a comis infracțiunea prevăzută de art. 145 alin. (1) Cod penal.

În acest sens Colegiul penal menționează, că judecînd apelurile declarate de avocatul Culicov Serghei în numele inculpatei, precum și de inculpata Slivca Alla, respectînd prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, fiind cercetate suplimentar probele administrate de instanța de fond, astfel instanța de apel corect ajungînd la concluzia enunțată la pct. 5 din decizie.

Din textul recursului depus Colegiul penal atestă, că inculpata aduce critici modalității de apreciere a probelor înfăptuită de către instanța de apel, iar în acest sens Colegiul reține, că instanța de apel a verificat și a apreciat probele în ședința de judecată, în conformitate cu prevederile art. 100 alin. (4), 101 Cod de procedură penală, a stabilit toate aspectele de fapt și de drept, astfel corect ajungînd la concluzia cu privire la vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal.

Mai mult decît atît, Colegiul consideră necesar a menționa că, potrivit prevederilor art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, că aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei așa cum propune recurentul este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond și aceasta nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, astfel invocarea acestei chestiuni drept temei de casare în recursul ordinar este lipsită de suport legal.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiurile invocate de recurent prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de erori de

drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin.(1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Rotari Mihaela în numele inculpatei Slivca Alla, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 februarie 2016, în cauza penală privind-o pe Slivca Alla Vasili, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 06 octombrie 2016.

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Timofti Vladimir